

Také se vám někdy stane po zhlédnutí TV reklamy nebo reklamního billboardu s dětskou tvářící, že si řeknete: „To naše dítě by tam ale vypadalo mnohem lépe.“? Nebo si u televizního seriálu postesknete: „Jak se tam ty děti vlastně dostanou?“ Pojďme se porozhlédnout, kudy opravdu vede cesta k dětské slávě...

Co bude chtít castingová agentura od vás a vašeho dítěte, co od ní očekávat a kdy od agentury utíkat, nám prozradila herečka a producentka **Mgr. art. Martina Popperová** z agentury Baby Casting. Herectví vystudovala na vysoké škole, pak působila v několika českých a slovenských divadlech. Mohli jsme ji vidět v menších rolích úspěšných filmů a seriálů jako Sametoví vrazi, Hop nebo trop, Ulice, Strážce duší aj.

Kudy vede dětská cesta k filmu a reklamě?

● **Když se maminka rozhodne, že má krásné dítě, které by mělo být v reklamě nebo v televizi, co pro to může udělat?**

Vyhledat důvěryhodnou agenturu. Nejlepší je zorientovat se podle referencí někoho, kdo již agenturu vyzkoušel, ale určitě může rozhodnout i úroveň webových stránek. K nám často přicházejí maminky právě na základě referencí. V agentuře většinou zaplatíte registrační poplatek. Buďte opatrní v případě agentur požadujících vyšší finanční částku již při registraci a focení dítěte. Většinou se u nich práce pro dítě, i přes velké sliby, nedočkáte.

● **Jaké informace o dítěti mají rodiče poslat?**

Nejprve prosíme rodiče, aby nám poslali e-mailem nebo poštou nějaké fotečky dětí, čímž proběhne jakýsi první předvýběr. Je potřeba, aby dítě bylo na fotografii co nejlépe vidět, protože někdy nám přijdou obrázky typu dítě v dálce v moři a z toho mnoho nevyčteme. Také je dobré vyjmenovat činnosti, ve kterých dítě vyniká, a nezapomenout uvést věk.

● **Dítě se vám líbí, co následuje dál?**

Je potřeba dojednat si termín vlastní registrace,

Než napíšete e-mail nebo vytočíte číslo castingové agentury, odpovězte si sami na několik otázek:

kteřá je spojena s nafocení dítěte. Ve spolupráci s výbornou mladou fotografkou Kateřinou Láskovou se snažíme každé dítě trochu poznat. Zjistit jeho reakce a chování během focení, abychom rovnou mohli částečně odhadnout jeho šance pro uplatnění. Proto návštěva u nás trvá přibližně hodinu, během které vytvoříme sérii fotografií v několika různých oblečích a s hračkami. Protože jsme agentura zabývající se výhradně prací s dětmi, snažíme se co nejlépe informovat rodiče o náročnosti cesty, než se dítě propracuje k vlastnímu focení reklamy nebo natáčení. Děti registrujeme vždy na dobu jednoho roku.

● Jak probíhá vlastní casting?

Tam se již sejde mnoho dalších dětí, nejen ty předvybrané naší agenturou. Často si rodiče neumí představit, že zde ta „tvrdá“ cesta konkurenčního boje teprve začíná. Může se stát, že na castingu budete dlouho čekat, protože uchazečů bude opravdu hodně. Počítejte také s tím, že produkce může chtít, aby třeba i 3–4leté dítě šlo do castingové místnosti samo. Tam by se mělo samo představit, pochopitelně úměrně věku, pak jej vyfotí a vyzkoušejí, vzhledem ke scénáři filmu nebo reklamy, zda dítě reaguje na danou situaci. Pokud se dítě rozpláče nebo tuto situaci nezvládne, za dvěmi čeká sedmdesát dalších.

● Je rozdíl mezi výběrem dětí do reklamy a do filmu?

Určitě ano. Do filmu je to delší a složitější proces i proto, že se od dítěte bude více vyžadovat. Takže se musí pečlivěji vybírat. Do reklamy se snáz prosadí hezký líbivý obličejík, na který třeba nebudou tak vysoké nároky, co se týká hereckých akcí. Ale samozřejmě inteligence dítěte je důležitá vždy.

● Když je dítě vybráno do konkrétního projektu, co je potřeba ohlídat?

Vždy je potřeba dobře si pročíst smlouvu, jakoukoli. Pokud je dítě exkluzivně nebo jednorázově zastupováno agenturou, pak veškeré informace vyžadovat od ní. Všechny situace, příp. eventuální nároky na dítě, které se rodiči nezdaří nebo se kterými během natáčení nebo focení nesouhlasí, ihned konzultovat s agenturou. Nezapomenout na pracovní povolení, které musí mít na placenou práci každé dítě mladší patnácti let. A jinak bych doporučila trpělivost a pevné nervy.

● Jak velké dítě máte?

Samozřejmě i malá miminka jsou někdy žádaná, ale přece jen – zvažte, zda se do něčeho takového pouštět.

● Máte dítě mezi 2.–4. rokem?

Tady může být problém „v období vzdoru“ dítě

zvládnout a přimět ke konkrétní akci. I když tento věk patří k nejroztomilejším... Proto, pokud se dítě často vzteká a nelze jej zatím zvládnout, počkejte.

● Je vaše dítě stydlivé?

Nežádoucí vlastnost. Tady je velká pravděpodobnost, že

vaše dítě nebude povahou to správné a castingem neprojde.

● A jaké vlastnosti jsou potřeba?

Komunikativnost, rychlá adaptace v neznámém prostředí, kreativita a poslušnost.

Vaše dítě navštěvuje dramatický kroužek, třeba má za sebou i nějakou malou reklamní či filmovou zkušenost a doma vykřikuje, že bude herečka/herec. **Co teď?**

Herecký talent není jen jakýsi komediantský nerv, jakási jedna vrozená vlohá, ale celý soubor vloh, schopností, vlastností a předpokladů potřebných pro hereckou profesi. Nezáleží jen na každé z nich, ale i na jejich spojení a vzájemné souhře. Pouze u některých jedinců zůstává schopnost napodobovat, představovat si, hrát jiné trvalou vlohou a živelnou potřebou, životní nutností pro vlastní radost a potěšení druhých.

■ Radovan Lukavský

Jedinečnou „líhni“ mladých hereckých talentů je bezesporu herecká, filmová a televizní agentura **A-casting Praha**, která již 16 let pořádá hereckou školu. Letní, zimní a celoroční. Zde se děti od 9 do 18 let věnují již herectví jako takovému. Filmovému, muzikálovému, ale i dabingu. Dostat se do této školy není úplně jednoduché. Každé dítě prochází talentovými zkouškami, kde musí ukázat, co umí. Rozhodně se ale agentura snaží, aby žádný výrazný talent nepřehlédla.

Zakladatelkou a duší projektu je paní **Alena Kubálková**, která zatoužila splnit sen sobě a mnoha dětem a založila agenturu spojenou s dětskou školou herectví. „Samozřejmě jsme začínali od malého dramatického kroužku. Dnes má A-casting kromě letní a zimní herecké školy, což jsou, dá se říci, „soustředění“, kde se děti učí nejen herectví, ale i všemu, co k filmu patří – režii, práci s kamerou, maskérské a zvukařské práci a mnoha dalším dovednostem, i celoroční školu, která sídlí v Praze. V současné době již vede letní hereckou

školu (LHŠ) můj syn Petr Kubálek. Touto prací žije a rozhodně jen neřediteluje ze židle. Například na LHŠ s ostatními spolupracovníky instaloval profesionální techniku a připravoval celé místo k pobytu dětí. V současné době se o práci sice radíme, ale řediteluje a rozhoduje on.“

O výsledcích herecké školy nelze pochybovat, jedním z největších úspěchů je například obsazení více než sto dvaceti dětí v úspěšném seriálu Ordinace v růžové zahradě, jednotlivci jsou ale i v Ulici, ve Velmi křehkých vztazích a v mnoha dalších seriálech a filmech.

Martin Holec: „Poprvé jsem byl v Letní herecké škole před pěti lety a od té doby jsem žádný rok nevynechal. Poprvé, to mi bylo deset let, jsem určitě nebyl ještě moc průbojný. Moc jsem

chtěl zpívat v některém večerním pořadu, které se tady každý večer pořádají, a nevěděl jsem, jak to zařídit. Nakonec jsem na sebe nějak dokázal upozornit, podařilo se to a zpíval jsem písničku ‚Pátá‘. Moc rád na ten první rok vzpomínám. Na obrazovku jsem se dostal vlastně skoro současně s hereckou školou – napřed do komparsu, hrál jsem i několik malých rolí v televizi a pak přišla Ordinance v růžové zahradě, tu točím již dva roky. Herecká práce mne opravdu velmi baví a v budoucnu bych se chtěl tomuto oboru věnovat, ale v současnosti studuji gymnázium a nehodlám nikam přestupovat. Takže časem se uvidí.“

Má vaše dítě zájem o herectví?

- Zkuste vyhledat co nejlepší dramatický kroužek v okolí svého bydliště.
- Zkuste zhodnotit soubor vloh vašeho dítěte, které jsou potřebné pro úspěšnou hereckou kariéru. Pozor například na vady řeči – ale i ty lze v některých případech cílenou prací odstranit.
- Pokuste se vyhledat příležitosti, kde se dítě může prosadit (castingy, herecké kurzy, amatérská divadla apod.). Tam samo zjistí, jestli je tato cesta ta správná. Nenechte dítě upnout se na myšlenku slávy, aby nezapomnělo na ostatní zájmy a své přátele.

Barbara Váňová:

„Letos jsem byla v Letní herecké škole poprvé. Člověk si sice přečte mnoho informací na internetu, ale až tam doopravdy zjistíte, jak je tam nabitý a skvělý program. Všechno, k čemu se člověk během roku v herectví dostane jednou dvakrát, tady zažije denně nebo několikrát do týdne.“

Milan Peroutka:

„Tím, že v herecké škole patřím mezi nejstarší, si můžu vyzkoušet i režisérskou práci. Je to skvělá zkušenost, moc mne to baví a do budoucna bych se tomu i rád věnoval. To, že můžu při přípravě pořadů a představení ostatním předávat sílu a impulzy k tomu, aby pak předvedli co nejlepší výkony, je určitě nádherné. Ale rád si zahrávám jako herec, tak bych to všechno rád sklouobil. Chtěl bych studovat DAMU.“

Johanka Krčíková, stálice herecké školy:

„Poprvé jsem hrála v reklamě na jogurty ve dvou letech. A prý jsem musela sníst asi deset malých krabiček. Teď hraji docela velkou roli v novém seriálu, hraji mimozemšťanku, proto mám teď modré vlasy. V září jsem začala chodit na osmileté gymnázium, tak jsem zvědavá, jak budu stíhat školu a natáčení. Někdy kamarádky žárlí, že se objevuji na obrazovce, a chtějí, abych jim dohodila nějakou roli. A dohodila jsi? – Jedny kámošce jo!“

„Škola, to je především čas k přípravě na povolání, který je poskytnut jen jednou v životě – proto by ho měl každý co nejlépe využít. Slyšel jsem mladého herce, jak si posteskl: ‚Jsem druhý rok u divadla a teprve teď bych měl chuť vrátit se do školy – teď totiž vím, co bych se tam chtěl naučit.‘“

■ Radovan Lukavský

ZEPTALI JSME SE...

Co na to říká jeden z našich nejúspěšnějších režisérů, Jiří Adamec, a jeho manželka Jana?

- Myslíte si, že pro opravdu malé dítě představuje focení reklamních fotografií nebo účinkování v seriálu či filmu velkou zátěž?

J. Adamcová: Na to se dá jen těžko odpovědět jednou větou. Pro některé dítě je nepřekonatelný problém skákat na trampolíně, jiné se

tam postaví a při prvním poskočení pochopí princip hry. Pro první dítě je to trauma, pro to druhé senzační zábava.

J. Adamec: A s filmováním je to úplně stejné. Pro hravé a talentované dítě je to zábava, takové dítě je neúnavné. Pro dítě, které je k fil-

mování přivedeno třeba ambicemi rodičů, je to trápení od první do poslední chvíle. A nejen pro dítě. Když režisér udělá takovou chybu a špatně si dítě obsadí, čeká ho martyrium. Nedej Bůh, že by se jednalo o velkou dětskou roli.

J. Adamcová: A samozřejmě velmi záleží na přístupu fotografa nebo režiséra, to jsou nezanedbatelné okolnosti, které dokážou z této práce udělat pro dítě zábavnou hru, anebo ho na dlouho traumatizovat.

J. Adamec: Záleží na celém štábu, na všech lidech okolo dítěte, které je foceno nebo filmováno. Jako v rodině. Když je senzační maminka, a všichni ostatní kolem jsou permanentně naštvaní, spěchající a netolerantní neurotici, těžko bude dítě v pohodě...

- Nechal byste účinkovat svoje děti Jasmine Annu a Daniela? Co byste se eventuálně snažil v takové situaci ohlídat?

J. Adamec: Nejen že bych nechal, já jsem už i nechal. V seriálu **Pojišťovna štěstí** hraje více dětí členů štábu, protože si snadněji dokážeme pohlídat okolnosti, o kterých jsem mluvil výše. Malý Daniel byl dokonce v necelých třech letech nucen vykonávat i jisté vědomé herecké činnosti jako malý Karlík Kraus, syn Andreji Krausové, resp. Terezky Kostkové. Jasmine Anna tam byla jako absolutní miminko, ale to diváci uvidí, teprve až se na obrazovky dostane 5. řada tohoto seriálu. A hlídali jsme si tam všichni všechno. To mi věřte.

J. Adamcová: Dokonce i já. Nikoliv jako člen štábu, ale jako doprovod a taxikář našich dětí, které jsem vozila na plac a na place kojila, přebalovala, uspávala, budila... a dělala vše, co má

dobrá asistentka s herci dělat. Nejvíc jsem ale hlídala, aby Jasminka nevypadla někomu z ruky, když šla před kamerou z ruky do ruky – byla na světě sotva pár dní.

● **Jano, jaký je váš názor na dětské herectví? Myslíte si, že to je zajímavě trávený čas, nebo byste raději vedla svoje děti k jiným koníčkům?**

J. Adamcová: Pokud bychom chtěli mluvit o dětském herectví, museli bychom mluvit o jiném věku. Mluvíme-li ale o našich dětech, tedy dětech takto malých, tak je to zcela jiná situace. Nevím, do jaké míry je to pro ně zážitek, ani nevím, jestli si to budou pamatovat, ale na druhou stranu je fakt, že si neumím představit, že by mohly jinak zažít tolik láskyplné pozornosti. Takže nakonec si myslím, že čas strávený touto činností je pro ně přínosný a určitě zajímavý. Navíc to bylo u táty

a s tátou. Nejsem si ale jistá, že bych stála o to, aby se naše děti takto prezentovaly jinde.

J. Adamec: Já myslím, že je to v žádném případě nepoškodilo a zcela jistě jsme naše děti tímto natáčením o žádné koníčky nepřivřeli. U Jasminky není o čem mluvit, ale Daniel stále chodí do školky, na plavání, na fotbálek, na angličtinu... A skoro bych řekl, že ho baví úplně všechno, takže jednostranné zaměření na dětské herectví mu, doufám, nehrozí. ■

